

Nente, ligesaa vist er det, at naar vi stabe Havnen uden at have nogen Forbindelse med den, tabe vi ved Havnen, og den vil i længere Tid kun meget usuldkomment svare til sin Bestemmelse. Naar det ene er rigtigt — og det anerkjender jeg —, maa det andet ogsaa være det. Men naar jeg forlader dette Punkt, efter at have udtalt dette, saa kommer jeg til en mere almindelig Betragtning af begge de foreliggende Sager, og jeg kan da ikke tilbageholde, at jeg maa beklage at have hørt en heel Deel af de Udtalelser, der ere faldne her i Salen med Hensyn til vor Mangel paa finansiell Evne til at udføre slige Arbejder som de her foreliggende. Jeg gaaer i min Betragtning af disse Forhold en ganske anden Vej end mange af de Herrer, som have havt Ordet. For mig staaer det klart, at have vi havt Raad til at gaae ind paa de ganske overordentlig forøgede Udgifter, som vi i forrige Session have voteret, og som vi have erklæret os beredvillige til at bære med de deraf følgende Conseqentser, saa have vi ikke Raad til at udsætte og forhale Udsprelsen af slige Foretagender som dem, der her er Tale om; thi, mine Herrer, de ere af saa stor Betydning, at det for mig staaer klart, at naar vi skulle være istand til at bære det Tryk og det Besvær, der staaer for os i den nærmeste Tid, vel og godt og med Lyst og Mod til at fremme det, der engang er sat igang, saa bør vi samtidigt dermed ikke opgibe eller undlade at gribe enhverformhelst Leilighed, der i en eller anden Henseende ved Siden af, at den ganske vist medfører Udgifter, kan være en Hovedhævert for at sætte os istand til vel og trostigt at gaae Tiden imøde. Der er sagt, at man burde give Tid; der har været Tale om Anlægget af Jernbaner i befolkede og ikkebefolkede Egne, og det har næsten seet ud, som om man frygtede snarere at understøtte Jernbaneanlæg i mere befolkede Egne af Landet end dem, der just har været Tale om. Det staaer for mig som en afgjort Sag, at Jylland i den Henseende har en fuldkommen saa stor Betydning som nogenformhelst Deel af Nerne, og jeg troer, at man vilde gjøre en stor Misregning, om man paa det Standpunkt, som vi nu have naaet, vilde lade sig friste ind paa, af Engstelighed for Diebliffets Udgifter, at undlade at

gaae dristlig frem paa en Vej, der efter de Forhold, hvori vi nu ere komne ind, for mig staaer som en uafviselig Nødvendighed, hvis vi vilde følge med Tiden, saaledes som dens Fordringer og Krav gjøre sig gjældende, ikke blot overalt i den øvrige Verden, men ligesom hos os selv. Det er en saa anerkjendt Sag, at det jo knap behøver at ansøres her, at en stor Deel af den Samfundsfel, der ogsaa hos os er bleven til paa de Steder, hvor vi have Jernbaner, navnlig paa Nerne, aldeles ikke fandtes, før Jernbanerne vare byggede, og det er min Overbevisning, at det Samme vil gjøre sig gjældende i Jylland paa en aldeles tilsvarende Maade. Men der er en anden Ting, som staaer ved Siden deraf, og det er Betydningen af den hele Stilling, hvori vi befinde os siden den sidste ulykkelige Krig og den sidste ulykkelige Fredslutning. Den stiller til os i mine Tanker paa en ganske anderledes alvorlig Maade den Fordring at tage med stor Kraft fat paa at søge at stræbe til selvstændig at udvikle vore Forhold og vore Kræfter og ikke at lade sig skræmme derved, at man af finansielle Betragtninger og finansielle Beregninger tilsyneladende skalde troe, at Landet ikke var istand til at bære Udgifter af denne Art. Jeg har udtalt mig meget imod Udgifter af en anden Art, og jeg fortryder ikke, at jeg har gjort det, men jeg har samtidigt dermed udtalt klart og bestemt, at jeg, medens jeg ansaae slige Udgifter for mindre tilraadelige, ønskede og ansaae det for en Nødvendighed med Styrke at fremme Udgifter af den Art, som her foreligger.

A. Sage: Tor jeg bede om Ordet for en meget kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds har først Ordet for en kort Bemærkning.

Fermansen: Da det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schønheyder) ansøgte, at Søkortet angav 7 Fod for Lavvandet ved Graabjæ, maa jeg maasse gjøre den korte Bemærkning, at den Uoverensstemmelse, som synes at være tilstede mellem Søkortet og de sagkyndige Mænds Vidnesbyrd, som